

РЕШЕНИЕ

№ 475

гр. София, 04.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Камелия Първанова

Членове: Георги Иванов
Димитър Мирчев

при участието на секретаря Ива Андр. Иванова
като разгледа докладваното от Камелия Първанова Въззивно гражданско дело № 20211000503256 по описа за 2021 година

С решение № 265120/28.07.2021г, постановено по гр.д.№ 3395/2020г по описа на СГС, са отхвърлени предявените от Столична дирекция на вътрешните работи против Столична община искове с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД за сумата 226 154лв., представляваща месечна цена по чл.4, ал.1 от договор от 11.05.2016г. за периода 01.01.2017г.-08.01.2018г.; неустойка за забава по чл.92 ЗЗД вр. чл.18 от договора за сумата 80 938.07лв. за периода 01.01.2017г.-19.03.2020г.; за сумата 523 444.13лв. с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, представляваща месечна цена по чл.4, ал.1 от същия договор за периода 09.01.2018г.-31.12.2018г. и неустойка за забава по чл.92 ЗЗД вр. чл.18 от договора в размер на 114 968.05лв. за периода 01.01.2017г.-19.03.2020г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането. Осъдено е СДВР да заплати на Столична община разноски по делото на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК за юрисконсултско възнаграждение 150лв.

Решението е обжалвано от Столична дирекция на вътрешните работи, представлявана от юрисконсулт В. М., с доводи, че е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Сочи, че между страните е сключен договор по чл.94, ал.1 ЗМВР и Наредба № 8121з-422/16.04.2015г. за организацията и дейността на звената на „Общинска полиция” със срок на действие 4 години. По силата на постигната договореност е било създадено звено „Общинска полиция” с дейност по опазването на обществения ред, безопасността на движението по пътищата и подпомагане на контролната и административнонаказателна дейност на органите на местното самоуправление на Столична община. В чл.19 от

подписания договор е предвидено, че при изменение на нормативната уредба или административен акт на министъра на вътрешните работи, свързани с възнагражденията, обезщетенията и социалните придобивки и други разходи за издръжка на служителите на звеното, страните ще предоговорят клаузите на договора със сключването на допълнително споразумение. В чл.18 е уредена и клауза за неустойка за забава на дължимите плащания на общината в размер на законната лихва, начислена върху дължимата главница за всеки просрочен ден. Възражава срещу приетото от съда за липса на съгласие за изменение на договора по аргумент от чл.20а, ал.3 ЗЗД.

Сочи, че съдът не е обсъдил представените по делото доказателства, извънсъдебното признание на неизгодно за ответника обстоятелство-нормативните и договорни предпоставки за изменение на договора, поради което се дължи повишената месечна цена. С писмо от 10.05.2015г до кмета на Столична община е изпратено допълнително споразумение, ведно с приложени доказателства, с посочени нови средномесечни цени на услугата. В отговор от Столична община е изпратено писмо с изх. № СОА17-ДИ04-1810/28.07.2017г, ведно с приложен проект на допълнително споразумение, като от съдържанието на писмото и проекта на споразумение ответникът се е съгласил, че са налице предпоставките за изменение на договора, както и че дължимите суми са в посочения размер, предложен от СДВР. Разногласията между страните не касаели фискалните въпроси по договора, а други параметри.

С писмо от 5.02.2019г е направен повторен опит за уреждане на въпроса с натрупаните разлики между първоначалната цена по договора и дължимата такава след направените актуализации, като отново е бил изпратен проект на допълнително споразумение. От Столична община е изготвен отговор на 13.03.2019г, в който натрупаните задължения не са оспорени по основание и размер, а е възражено, че са заплатени за предходни години-2017 и 2018г.

Претендира да се отмени обжалваното решение и да се уважат исковите претенции. В писмената защита на процесуалния представител на въззивника се поддържат доводите, изложени във въззивната жалба.

Ответната страна-Столична община, представлявана от гл. юрисконсулт А. Г., е оспорила въззивната жалба. Сочи, че писмото от 10.04.2015г е изпратено преди сключването на договора. Относно писмото от 18.07.2017 на директора на СДВР с приложен проект на допълнително споразумение, общината е дала своите предложения с писмо от 28.07.2017г. с приложен документ за допълнително споразумение, като е направила възможното да приеме предложението на СДВР, независимо, че е с приет бюджет за 2017г. Възражава, че този отговор е извънсъдебно признание на представения проект за споразумение от страна на СО, което не отменя задължението на страните за предоговаряне на клаузите на договора и сключване на допълнително споразумение, съгласно чл.19 от договора. Сочи, че общината е изпълнявала задълженията си по договора. Поддържа, че не е налице изменение на нормативната уредба или акт на министъра на вътрешните работи, който да замести волята на страните. В изпълнение на чл.19 от договора следва да се

определи не само стойността на работните заплати на служителите от звеното, а отделно следва да се определи и численост и щат, обезщетения, обучения, поради което допълнителните споразумения са предпоставка за изменение на дължимото възнаграждение. Поддържа, че воденето на преговори не може да се приравни на признание на факти, съгласно чл.175 ГПК. Сочи, че представената кореспонденция между СДВР и МВР не е представена пред СО. Към писмата са приложени таблици, съдържащи средномесечна цена за услугата за охрана на обект, като същата не може да се приеме за фиксирана. В писмата на министъра на вътрешните работи е дадена цена за охрана на обекти, а в предмета на договора е изключена охраната на обекти. Претендира да се остави без уважение въззивната жалба и да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

Въззивният съд, като прецени събраните по делото доказателства, обсъди доводите и възраженията на страните, намира за установено следното:

Ищецът по делото-Столична дирекция на вътрешните работи е посочил в исквата молба, че с ответника са сключили договор на 11.05.2016г. по чл.94 ЗМВР за създаване на звено „Общинска полиция“ за срок от четири години. Срещу осъществяване дейностите по чл.1, ал.1 от договора ответникът се задължил да заплаща месечно сумата, посочена в чл.4, ал.1-3 от него /258 125лв. без ДДС съгласно приложение № 1, включваща и разходите по чл.6 от Наредба № 8121з-422/16.04.2015г. за организацията и дейността на звената в „Общинска полиция“/. С клаузата на чл.19 от договора било предвидено при изменение на нормативната уредба или административен акт на министъра на вътрешните работи, свързани с възнагражденията, обезщетенията и социалните придобивки и други разходи за издръжка на служителите от звеното, страните да предоговорят клаузите на договора със сключването на допълнително споразумение. След сключване на договора и в рамките на неговото действие са настъпили промени по увеличаване осигурителните вноски за фонд „Пенсия“ на държавните служители със статут по ЗМВР през 2016г.; през 2017г. промяна на Вътрешните правила за заплати на държавните служители, ангажирани с действия по договорите по чл.92 ЗМВР, и изменение базата за определяне допълнително възнаграждение на полицейските служители; през 2018г. на два пъти изменение и допълнение на Наредба № 8121з-919/2017г. за размера на основните месечни възнаграждения на държавните служители по чл.142, ал.1, т.1 и ал.3 ЗМВР, считано от 09.01.2018г. и от 01.03.2018г., които предпоставяли увеличение на средно месечната цена по договора, но ответникът отказал да сключи допълнително споразумение. Изложила е доводи, че ответникът дължи сумата 226 154лв., представляваща разликата между платената от общината цена по чл.4 от договора и дължимата съобразно настъпилите промени относно заплащането на полицейските служители за периода 01.01.2017г.-08.01.2018г., съответно сумата 523 444.13лв., представляваща разликата между платената от общината цена и дължимата поради настъпилите промени за периода 09.01.2018г.-31.12.2018г. Поради забава на плащанията е претендирала уговорената в чл.18 от договора неустойка върху всяко от вземанията.

Ответникът - Столична община е оспорила исквете с доводи, че единствено промяната в осигуровките и заплатите на ангажираните в звеното полицейски служители не

е основание за промяна на уговорената с договора цена по чл.4, тъй като в последната се включват и други разходи. Актуализираните суми за 2017г. и 2018г. не го обвързват, защото са с препоръчителен характер, основани са на вътрешна кореспонденция между ищеца и МВР и се отнасят за средномесечни цени за услуги по охрана на обект, която дейност изрично е изключена от предмета на договора. По искането за сключване на допълнително споразумение за 2017г, общината е изисквала конкретни параметри, но ищецът не е отговорил и не е било сключено такова, а за 2018г. ищецът не е отправял предложение за изменение. Релевирал е възражение за погасителна давност на вземанията.

С решението съдът е отхвърлил предявените иски претенции като е приел, че договорът не е изменен съгласно чл.19, респ. чл.20а, ал.2 ЗЗД. и не е възникнало задължение за ответника да заплаща претендираното увеличение на размерите. Приложените таблици към писмата на МВР касаят охрана на обекти, които са изрично изключени от предмета на договора.

Безспорно между страните по делото е, че са сключили договор на 11.05.2016г. на основание чл.94, ал.1 ЗМВР, чл.105, ал.2, т.3 ПУДМВР и Наредба № 8121з-422/16.04.2015г. за организацията и дейността на звената „Общинска полиция“ за срок от четири години. С договора е създадено звено „Общинска полиция“, което да осъществява дейност по опазване на обществения ред, включително при масови мероприятия, опазване безопасност на движението по пътищата и подпомагане контролната и административнонаказателната дейност на органите на местно самоуправление на територията на Столична община, без охрана на обекти /чл.1, ал.1/. Предвидено е полицейските служители, освен основните дейности, да изпълняват и специфични такива, посочени в Глава III от Наредба № 8121з-422/16.04.2015г., също с изключение на дейностите по охрана на обекти /чл.1, ал.2/.

Според чл.2, ал.1 от договора основните и специфични дейности ще се изпълняват от полицейски служители, извън определената обща численост на МВР, като структурата и щатната численост на звеното „Общинска полиция“ са определени в Приложение № 1, а режимът и местата за осъществяване на дейностите се определят от общината.

Общината се задължила по чл.4, ал.1 от договора да заплаща на СДВР месечна сума от 258 125лв. без ДДС съгласно Приложение № 1 по банкова сметка, не по-късно от 20-то число на следващия месец, след представяне до 25-то число на предходния месец на надлежно оформена справка-декларация, придружена със справка за фактическата заетост за съответния период. Съгласно чл.4, ал.3 от договора разходите по чл.6 от Наредба № 8121з-422/16.04.2015г. са включени в месечната цена на служител по Приложение № 1 с изключение на тези, за които страните предвиждат изрични клаузи. Общината се е задължила да заплаща извънреден труд на служителите на звеното в случаите, когато е разпоредено полагането на такъв със заповед на кмета /чл.9, ал.1/; средствата за еднократни парични обезщетения по чл.234 ЗМВР, пропорционално на прослуженото време от служители на звеното /чл.10, ал.1/; еднократни парични обезщетения по чл.238 ЗМВР /чл.10, ал.2/, които обезщетения са извън цената по чл.4 от договора; при прекратяване на служебните правоотношения на служителите от звеното да заплаща средства за

неизползвани платени годишни отпуски пропорционално на прослуженото време /чл.10, ал.4/; да заплаща обезщетения по чл.237 ЗМВР при незаконно прекратяване на служебното правоотношение /чл.10, ал.5/.

В чл.19 от договора е предвидено, че при изменение на нормативната уредба или административен акт на министъра на вътрешните работи, свързани с възнагражденията, обезщетенията и социалните придобивки и други разходи за издръжка на служителите от звеното, страните ще предоговорят клаузите на договора със сключването на допълнително споразумение.

В чл.18 от договора е предвидена клауза за неустойка за забава на дължимите плащания от общината в размер на законната лихва, начислена върху дължимата главница за всеки просрочен ден.

Не се спори между страните и, че ответникът е заплащал уговорената в чл.4 от договора цена въз основа на представени от СДВР месечни справки-декларации.

По делото са представени писма до СДВР от Дирекция „Планиране и управление на бюджета“ при МВР от 21.12.2016г., 22.02.2017г., 11.04.2017г., 25.01.2018г. и 07.03.2018г., относно необходимостта от актуализиране на средно месечните цени по сключените от дирекцията договори за услугите по чл.94 и чл.92 ЗМВР. В писмото от 21.12.2016г. е посочено, че поради промяна в Закона за държавното обществено осигуряване за 2017г. са увеличени осигурителните вноски за Фонд „пенсия“ на държавните служители по ЗМВР; в писмото от 22.02.2017г. посочено, че са изменени и допълнени вътрешните правила за заплатите на държавните служители по чл.142, ал.1, т.2 ЗМВР; в писмо от 11.04.2017г. посочено, че считано от 01.04.2017г. се изменя базата за определяне на допълнителното възнаграждение за изпълнение на специфични служебни дейности; в писмото от 25.01.2018г., че е изменена и допълнена Наредба № 81213-919/2017г. за основните месечни възнаграждения на държавните служители по ЗМВР и размера на началните и максимални заплати за длъжности на лицата, работещи по трудово правоотношение; в писмото от 07.03.2018г., че е настъпила промяна с увеличение размера на месечните възнаграждения на полицейските служители работещи по служебно и трудово правоотношение. Всяко едно от писмата е придружено с Таблица-2 за средномесечна цена на услугата за охрана на обекти, извършвана от полицейските органи.

Въз основа на тях през 2017г. ищецът подготвил проект за допълнително споразумение към договора за изменението му в частта за месечната цена, в който е посочено, че считано от 01.01.2017г. е в размер на 285 418лв.; от 01.02.2017г. се увеличава на 285 277лв., а от 01.04.2017г. на 289 181лв. със съставено Приложение № 1. С писмо от 10.05.2017г. Столична община е изразила несъгласие с него и направила предложение за конкретни изменения на договора, на което липсва отговор. По-късно през 2019г. ищецът отново изготвил проект за допълнително споразумение също в частта за месечната цена по чл.4, аналогично с предходното, но и с допълнението, че считано от 01.04.2017г. се увеличава на 287 052лв., от 09.01.2018г. на 304 605лв. и от 01.03.2018г. на 331 294лв., съгласно приложение № 2 /стр.25-30/. Това предложение отново не било прието от

ответника по причина, че се предвиждат суми по приключили бюджетни години /стр.22/.

Въз основа на установената фактическа обстановка, въззивният съд приема следното от правна страна:

По делото са предявени искиви претенции с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД и чл.92 ЗЗД. Установява се, че между страните по делото е сключен договор за създаване на звено „Общинска полиция“, което да осъществява дейност по опазване на обществения ред, включително при масови мероприятия, опазване безопасност на движението по пътищата и подпомагане контролната и административнонаказателната дейност на органите на местно самоуправление на територията на Столична община, без охрана на обекти /чл.1, ал.1/, срещу задължение на общината да заплаща възнаграждение. Изменение на договора е възможно и допустимо, когато след сключването настъпят обстоятелства налагащи промяна във вече уговорените условия. Съгласно чл.20а, ал.2 ЗЗД договорите могат да бъдат изменени само по взаимно съгласие на страните или на основания, предвидени в закона. В Решение № 785 от 15.08.2005 г. на ВКС по т. д. № 52/2005 г., II т. о. се приема, че „Сключвайки договора, страните се обвързват взаимно чрез собствената си воля и не може едностранно да се изменят съществени елементи от съдържанието на договора“.

В чл. 19 от договора изрично е уговорено, че при конкретни условия договорът може да се измени със сключване на допълнително споразумение. От представените по делото доказателства се установява, че ищецът е направил постъпки за изменение на сключения договор, за които не е дадено съгласие на ответната страна, за да се приеме, че е обвързана от направеното предложение за изменение на размера на уговореното възнаграждение. Относно възраженията, че не е изследвано дали са настъпили условията за изменение на договора, дори и да се приеме, че такива са налични, то без постигане на съгласие за изменение на уговорения размер на плащанията, не може да се ангажира отговорността на ответника. Наличието на разменена кореспонденция между страните по договора във връзка с постигане на съгласие за промяна на уговореното възнаграждение не се е отразило на сключения договор, нито го е изменило, не дава основание и за промяна от съда служебно, тъй като императива на чл. 20 а ЗЗД изисква тази промяна да става само по споразумение между страните или по силата на императивно законова норма, каквато в случая не е налице, за да се приложи. Само наличието на анекс /допълнително споразумение/ би обективизирало общата воля на страните, т. е. взаимното им съгласие, за изменение на съдържанието на породеното от първоначално сключения договор правоотношение и в съответствие с разпоредбата на чл. 20а, ал. 1 от ЗЗД би ги обвързва със силата на закон.

За пълнота следва да се отбележи, че приложените таблици към писмата на МВР касаят актуалната средномесечна цена за дейност по охрана на обекти, извършвана от полицейски служители по чл.94, ал.1 ЗМВР. Процесният договор е сключен по тази разпоредба, но дейностите по охрана на обекти са изрично изключени от предмета му.

Поради изложените съображения не се установява да е възникнало задължение на ответника да заплаща суми по исковете по чл.79, ал.1 ЗЗД за възнаграждение, извън

уговорените с първоначалния договор и исковите претенции следва да се отхвърлят. Като акцесорни и исковете по чл.92 , ал.1 ЗЗД вр. с чл.18 от договора за неустойка за забава следва да се отхвърлят.

При този изход и на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК СДВР следва да бъде осъдена да заплати на Столична община разноски по делото от 150лв. за юрисконсултско възнаграждение за пред въззивната инстанция.

Мотивиран от горното съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 265120/28.07.2021г, постановено по гр.д.№ 3395/2020г по описа на СГС, с което са отхвърлени предявените от Столична дирекция на вътрешните работи против Столична община искове с правно основание искове чл.79, ал.1 ЗЗД за сумата 226 154лв., представляваща месечна цена по чл.4, ал.1 от договор от 11.05.2016г. за периода 01.01.2017г.-08.01.2018г.; неустойка за забава по чл.92 ЗЗД вр. чл.18 от договора за сумата 80 938.07лв. за периода 01.01.2017г.-19.03.2020г.; за сумата 523 444.13лв. с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, представляваща месечна цена по чл.4, ал.1 от същия договор за периода 09.01.2018г.-31.12.2018г. и неустойка за забава по чл.92 ЗЗД вр. чл.18 от договора в размер на 114 968.05лв. за периода 01.01.2017г.-19.03.2020г., ведно със законната лихва от подаване на исковата молба до изплащането и е осъдено СДВР да заплати на Столична община разноски по делото на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК за юрисконсултско възнаграждение от 150лв.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал.3 вр. ал.8 ГПК СДВР ДА ЗАПЛАТИ на Столична община разноски по делото от 150лв. за юрисконсултско възнаграждение за пред въззивната инстанция.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВКС на РБългария в едномесечен срок от връчването му на страните при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____